

РЕШЕНИЕ

№ 22399

гр. София, 30.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12782** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на П. С. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица], чрез адвокат М. П. СРЕЩУ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ /СДВР/ за осъждането ѝ за сумата от 14 043,69лв. общо вреди и конкретно имуществени вреди с направено увеличение на иска /вместо първоначалните имуществени вреди от 3178,43лв. в размер на 4043,69лв. съгласно СЕ/, както и неимуществени вреди от 10 000лв. от издадените от ответника Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 591/20.02.2024 г. /с която е отнето временно СУМПС №[ЕИК], но за не повече от 18 месеца, на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП/ и ЗПАМ № 592/20.02.2024г./ с която е прекратена регистрацията на лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и е отнето СРМПС №[ЕИК], ведно с двете рег. табели с [рег.номер на МПС] , на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП/, ведно с лихва за забава от 19.12.2024г.-датата на иска до окончателното изплащане.

По изложените в исковата молба съображения се сочи, че на ищеца със ЗПАМ № 591/20.02.2024 г., е отнето временно свидетелството му за управление на моторно превозно средство (СУМПС) №[ЕИК], но за не повече от 18 месеца, на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. Със ЗПАМ № 592/20.02.2024 г. е прекратена регистрацията на лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и е отнето СРМПС №[ЕИК], ведно с двете рег. табели с [рег.номер на МПС] на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. Мярката била наложена във връзка със съставен на С. АУАН, съгласно който е установено, че на 20.02.2024 г. около 12.30 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]срещу № 30 С. бил спрян за проверка от полицейски патрул от II-ро РУ-СДВР и тестван за употреба на наркотични вещества с Drugtest

5000, фабричен № АРПК-0016, в резултат на която бил отчетен положителен резултат за амфетамини. Вследствие на мярката било иззето СУМПС и СРМПС №[ЕИК], ведно с двете рег. табели с [рег.номер на МПС] . Издадена му е и Заповед за задържане за срок от 24 часа и е образувано досъдебно производство. Чрез съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза рег. № И-3737/12.04.2024г., назначена по досъдебно производство № 226 ЗМК-330/2024 по описа на 02 РУ-СДВР било установено, че в кръвта и урината на П. С. не се установява наличие на наркотични вещества, поради което досъдебното производство било прекратено с Постановление на прокурор от СРП, от 08.05.2024 г. Визира се, че след издадената ЗПАМ от 20.02.2024г., с която е отнето СУМПС е претърпял имуществени вреди, изразяващи се в намалено трудово възнаграждение, отнета възможност за извънреден труд и съответното възнаграждение за това и бонуси, в следствие на преназначаването му от длъжност „ватман“ на длъжност „механик“ и поради отнемането му на СУМПС е бил лишен от възможността да изпълнява трудовите си задължения. Визира се, че след като тестът за наркотични вещества е излязъл положителен -20.02.2024г. бил подложен на унижение от страна на униформените служители, които му подмятали и му се подигравали, че е наркоман и за колко ще си продаде автомобила, както и му предложили да го закупят за 1000 лв. За ищеца започнали редица негативни преживявания описани като потиснатост, обида, нервност, тревожност, чувство на унижение, несправедливост и произвол, поради оставането му без СУМПС, което чувствително рефлектирало върху изпълнението на трудовите му задължения, тъй като работел на длъжност „ватман на трамвай“ в „Столичен електротранспорт“ ЕАД-ТМ депо „Б.“. На следващо място ищецът твърди, че през целия период, в който бил без книжка, а и до момента на отмяната на заповедта, авторитетът и престижа му били значително засегнати. Изпитвал силни притеснения и за невъзможността му да се грижи за семейството си, тъй като на него разчитали съпругата му, която е с увреждане на междупрешленните дискове и е личен асистент на внучката си, която също е с редица заболявания. От друга страна ищецът е трябвало да полага грижа и за майката на своята съпруга, която е със 100 % установена неработоспособност. В тази връзка твърди, че бил възприеман от неговите близки и колеги като „наркоман“, станал обект на множество негативни коментари и шушукания, което довело до допускане на грешки на работното му място, сънят му се нарушил и е отслабнал с 4-5 кг. С оглед изложеното се моли да се уважат исковите претенции в цялост.

ИЩЕЦЪТ, лично чрез адвокат П. поддържа исковата молба. Счита, че от свидетелските показания безспорно се установява какво е психологическото въздействие от действието на служителите на МВР върху С., поради което моли претенцията в размер на 10 000 лв. като справедлива и основана на страданията причинени на С. както в семейната, така и в професионалната му среда да бъде уважена в претендирания размер. По отношение на имуществените вреди, излага твърдения, че същите са доказани и моли да се присъдят в размерите установени от ССчЕ и от увеличението на иска. Претендира разноски по списък.

ОТВЕТНАТА СТРАНА – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, не се представлява. По делото е постъпила молба от СДВР, чрез главен юрк. И., в която са изложени твърдения, че не е налице причинно-следствена връзка от постановления ПАМ и настъпилите вреди, тъй като не е налице фактическия състав за реализиране отговорността на СДВР по отношение на заявената претенция за имуществени вреди. Визира се, че обстоятелството, че лицето е било преназначено от една длъжност на друга, поради което е било намалено месечното му трудово възнаграждение, не следва да се оценява като имуществена последица или вреда. Липсват доказателства, от които да се установи дали лицето е полагало нощен или извънреден труд. Сочи, че не ставало ясно как е формирана претенцията на ищеца за претърпените

имуществени вреди. Счита за недоказани претендираните неимуществени вреди, тъй като причините за емоционалния дисбаланс са комплексни и не следва да се преписват само на законосъобразни действия на полицейските служители. Претендира присъждане на юрк. възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява по делото от прокурор К., изразява становище за основателност на исковата претенция. Уточнява, че за неимуществените вреди се преценява по справедливост, а за имуществените, съобразно представените доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, УСТАНОВЯВА ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА СЛЕДНОТО:

От Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 867571 на полицейски орган при ОПП-СДВР (л.10) се установява, че на 20.02.2024 г., около 12:30ч. в [населено място], П. С. е управлявал лек автомобил „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], по ул. Подполковник К., с посока на движение от [улица] към [улица] и срещу № 30 бил спрял за проверка от полицейски патрул от II-ро РУ-СДВР на Отдел Пътна полиция към СДВР. Те извършили проверка с техническо средство Drug Test 5000 с фаб. № ARPK - 0016, проба № 271, бил отчетен положителен резултат за употреба на наркотично вещество – амфетамин-нарушение на чл.5, ал.3, т.1, предл.2 от ЗДвП. Издаден е талон за изследване № 0058693 за ВМА. Било иззето СУМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели.

Въз основа на така съставения АУАН от 20.02.2024 г. са издадени Заповеди за ПАМ от МВР, СДВР - отдел ПП. Съгласно ЗППАМ № 591/20.02.2024 г. (л.8), е отнето временно СУМПС № [ЕИК], но за не повече от 18 месеца, на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

На (л. 9) е приложена ЗППАМ № 592/20.02.2024 г., с която е прекратена регистрацията на лек автомобил “Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и е отнето СРМПС №[ЕИК], ведно с двете рег. табели с [рег.номер на МПС], на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. Двете заповеди са връчени на 20.02.2024 г.

С Протокол за доброволно предаване от 20.02.2024 г. (л.11), П. С. е предал на ОСПС-СДВР лек автомобил “Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], ведно с ключове за съответното МПС.

Установява се, че след положителния резултат от теста, С. е съпроводен от полицейските органи до ВМА, където дал кръв за изследване, след което бил отведен до 02 РУ-СДВР – за образуване на досъдебно производство по чл.343б, ал.3 от НК и въз основа на Заповед за задържане на основание чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР (л.13).

С Постановление от 09.05.2023 г. по пр. пр. № 3714/2024 г. (л.14 и сл.), прокурор при СРП е приел, че въз основа на резултатите от извършената химико-токсикологична експертиза на ищеца липсват данни за осъществен състав на престъпление от общ характер и прекратил наказателното производство.

Във връзка с подадено Заявление от С. до отдел „Пътна полиция“ от 14.11.2024г. (л.18) и от представено писмо от 09.12.2024г. (л.21) се установява, че въз основа на Постановлението за прекратяване на досъдебното производство, началникът на СДВР, Отдел Пътна полиция, „прекрътява“ на 15.05.2024 г. ЗППАМ № 591/20.02.2024 г. и ЗППАМ № 592/20.02.2024 г.(л.21).

Представен е трудов договор от 27.05.2019 г.(л.22), видно от който, че П. С. е сключил със „Столичен електротранспорт“ ЕАД - ТМ депо „Б.“, на длъжност „ватман, сл. № 3012“, с основно месечно трудово възнаграждение от 1150 лева.

Съгласно Заповед № 349/27.02.2024 г. (л.23), основното трудово възнаграждение на ищеца е определено на 2105,25 лева, считано от 01.03.2024 г.

Съгласно Допълнително споразумение към Трудовия договор от 27.05.2019 г. (л.25), П. С. е преназначен на длъжността „монтьор МПС КМ 201“, с основно месечно трудово възнаграждение

от 1604,81 лева, считано от 25.03.2024 г.

От л.26 до л.28 са представени фишове за заплати за периода от февруари 2024г. до м.септември 2024г.

Представен е и сигнал от ищеца до Министъра на вътрешните работи (л.29), в който описва действията на полицейските служители, от които се е почувствал унижен, безсилен, оскърбен и подтиснат.

Приложени са епикризи на близките му (л.30, л. 31), решение на НЕЛК (л.32) и др.

По делото е приобщена административната преписка и допълнително представени писмени доказателства от ответника, писмо от 07.02.2025г., от което се установява, че Заповед № 591/20.02.2024г. и Заповед № 592/20.02.2024г. не са обжалвани пред по-горестоящ орган, а са прекратени по административен ред на основание ППРНП № 03714/2024г. по описа на СРП-във връзка с чл. 343б,ал.3 от НК.

Показания по делото е дал свидетелят Р. Д.. Видно от същите –познава ищеца, тъй като работят заедно в „Столичен електротранспорт“ АД, на длъжност „ватман“. Обяснява, че е видял случилото се и е разбрал, че колегата му е бил спрял за рутинна проверка с личния му автомобил, изпробвали са го с дрегер и теста му за наркотици е отчел положителен. Пояснява, че когато е отишъл на работа ги е видял, минал е към спирката и на 20м. от тях е дочул част от разговора, че един от полицаите е казал „ей 1600лв., ей наркоман“. След като С. е останал без кола е трябвало да използва градски транспорт, за да се придвижва до работа. Спомня си, че веднъж е попитал ищеца защо са му искали 1600лв., какво е направил“. Той му е отговорил, че са искали да му дадат тези пари за колата му. След това е разбрал, че лицето е било преназначено на длъжността „механик“, тъй като временно не е притежавал СУМПС. За тази длъжност е получавал по-ниска заплата и категорията му се е понижала. В този период са се засичали в депото, като впечатленията са му, че е бил унил, унижен, и не така разговорлив и позитивен, колкото е бил преди случката. Страдал е и от отношението на другите. След този случай е имало видима промяна в поведението му, което продължило докато не се върнал на работа на длъжността „ватман“. В заключение обяснява, че е чувал от колеги, /той не е пряк свидетел/, как полицейските служители са влизали в депото и са правили забележка защо са наемали наркомани на работа. Не му е споделял дали е ходил на психолог или психиатър по повод на неговите оплаквания.

Разпитана е и свидетелката П. В., съпруга на ищеца. Разказва, че по принцип С. е бил много спокоен и кротък човек, но след случилото се е станал затворен, много притеснителен и е избягвал близките си. Конкретизира, че това е продължило за период от 20 февруари до началото на месец юни 2024г. Било им е много трудно с финансите, тъй като имали заем. Отнемането на книжката му е повлияло на начина им на живот, тъй като тя е личен асистент на майка си, и съпругът и ги е карал по лекари, а децата на училище. Колата им е била необходима всекидневно, тъй като трябвало да се грижат и за болното си внуче с детска церебрална парализа, което е било настанено при тях за отглеждане. Притеснявал се е, че не може да е от полза на семейството си.

По делото е прието заключение по извършена съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице К. Г., от което се установява, че:

1. Изчислената разлика в начисленото основно трудово възнаграждение за период 25.03.2024 г. до 31.05.2024 г. е в размер на 1125,98 лв.
2. В изпълнение за Допълнително споразумение № 88/25.03.2024 г. към трудов договор за преназначаване на П. С. С. на длъжност „монтър МПК КМ 201 “ е намалено основното трудово възнаграждение и е намален ДТВ за придобит трудов стаж и професионален опит - възнаграждение - 1128,95 лв. и възнаграждение за професионален опит 45,03 лв.

3. Доплащане храна се дължи в случаите, когато лицето има положен извънреден труд. С преназначаването му на длъжност „монтъор МПК КМ 201“ П. С. няма положен извънреден труд. За изчисленият извънреден труд за периода 25.03.2024 г. - 01.06.2024 г. в размер на 110,47 ч. се полагат по 15,00 лв. за изработен ден - т.е. 13 работни дни - 195,00 лв.

4. Изчисленият нощен труд за периода 25.03.2024 г. - 31.05.2024 г. и е в размер на 209,13 лв. Същият по месеци е както следва: м. март - 7,87 ч., м. април -34,65 ч., м. май 34,65 ч.

5. Изчисленият извънреден труд за периода 25.03.2024 г. -01.06.2024 г. в размер на 110,47 ч. за сумата от 2468,55 лв. За м. март 256,24 лв.- 11,27 часа, м. април 1025,22 лв.49,60 часа, м. май 1187,09 лв.49,60 часа.

6. При работа на национални празници ватманите в Столичен електротранспорт“ ЕАД получават допълнително възнаграждение за този ден. Предвид обстоятелството, че ищецът е работил на график експертизата не може да определи, дали той е щял да бъде на работа на национален празник през този период. Възнагражденията (бонуси) по чл. 22 ВОПРЗ са резултативна величина от определените 70,00 лв. месечно и след приспадане на допуснатите пропуски, нарушения в работата през месеца.

ПРИ ТАКА УСТАНОВЕНАТА ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА СЪДЪТ ПРАВИ СЛЕДНИТЕ ПРАВНИ ИЗВОДИ:

ОТНОСНО ПРЕДМЕТА НА СПОРА:

Предявени са искиви претенции срещу СДВР с цена на иска общо в размер на 14 043,69лв., от които имуществени вреди в размер на 4 043,69 и неимуществени вреди от 10 000лв. във връзка с издадени от ответника актове на 20.02.2024г. по повод проверката му като водач на л.а. СВ 4368НК, ведно с лихва за забава от 19.12.2024 г. до окончателното изплащане.

ПО ОСНОВАТЕЛНОСТТА на исковите съдът съобразява следното: съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите могат да предявят искиве за обезщетение на вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. На основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ "държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност". Уредената в предходната норма отговорност на държавата представлява сложен фактически състав, чиито предпоставки следва да са налице кумулативно за уважаване на исковата претенция. Той включва наличието на следните три елемента: 1. Конкретно незаконосъобразен административен акт, 2. вреда, както и на 3.място - пряка причинно-следствена връзка между горните два елемента.

За състава не е спорно, че има 2 ИАА, от които се търсят вредите- ЗПАМ № 591/20.02.2024г. /л.8/, с която е отнето СУМПС, както и заповед №592/20.02.2024г.на л.9, с която е прекратена регистрацията. Тези ИАА не са отменени, но с Постановление на СРП е прекратено досъдебното производство - ППРНП № 03714/2024г. по описа на СРП /л.15/, поради това, че в кръвната проба на санкционираното лице не се установява наличие на наркотични/упойващи вещества и психоактивни медикаменти. С това постановление е констатирано, че лицето не е осъществило състава на чл.343б, ал.3 от НК. С постановлението е постановено иззетия л.а. като веществено доказателство да се върне на ищеца, за което постановлението е изпратено на Началника на 2 РУ за сведение и изпълнение. Не е спорно отразеното в исковата молба, че л.а. е върнат на 04.06.2024г. от 2 РУ на ищеца.

В исковата молба се твърди, че има незаконосъобразни заповеди за налагане на ПАМ- горепосочените заповеди №591 и №592 от 20.02.2024г., но същите не са

обжалвани и отменени. Не са и нищожни административни актове, тъй като са издаде от компетентен орган. Нищожността им би могла да се установява в настоящето производство, но не и незаконосъобразността. Същата се свързва с липсата на фактически и правни основания за издаването им, каквото представлява факта на неизползвани от ищеца по време на шофирането наркотични и др. вещества. На ищеца при насрочване на делото - с определението за това му е указана доказателствената тежест за изложените обстоятелства в исковата претенция. Отделно на състава му е служебно известен факта, че няма жалби срещу заповедите /няма образувани дела в АССГ/, поради което се прави извода, че се касае за стабилни актове. Няма данни ищеца да е предприел действия по отмяната на тези влезли в сила актове по реда на чл.99 от АПК пред ответника. на л.20 е представено Заявление до СДВР от С. да бъде уведомен дали са отменени заповеди №591 и №592, поради което се прави извода, че до 14.11.2024г. няма наличието на такъв акт. Видно от отговора на л.21- **"заповедите са прекратени на 15.05.2024г. на основание Постановление за прекратяване на наказателното производство №3714/09.05.2024г."**

Този отговор не води до извода, че има отмяна на посочените влязъл в сила заповеди за налагане на ПАМ. С постановлението, което се коментира по-горе не е отменят и не може да се отменят тези заповеди, за което има друг процесуален ред. Както се подчерта - няма производство по чл.99 от АПК, което е по отношение на влязъл в сила акт и изисква изричната му отмяна с нарочна нова заповед въз основа на новото обстоятелство- посоченото постановление. Не е спорно, че такава липсва и не е била издавана. Прекратява се образувано производство, когато няма постановен акт, не се прекратява заповед, както е използван израз в писмото. Изложената позиция в писмото УРИ-433200-128652 от 09.12.2024г. на Началника на отдел ПП /л.21/ би могло да се счита за извънсъдебно признание на един от елементите на претенцията. Видно обаче от писмения отговора на л.77 на ответника - оспорва се всеки един елемент вкл. първия наличието на незаконосъобразни заповеди. Изрично на стр.2 /л.78 / по делото е посочено, че с постановлението е прекратено производството и няма незаконосъобразен административен акт.

Тази позиция на ответника е правилна и се споделя от състава. Няма отменени като незаконосъобразни административни актове вкл. посочените от които се търсят вредите- заповед №591 и №592 от 20.02.2024г.. не е спорно, че тези заповеди са били издадени с оглед на това, че ищецът е дал положителна проба за наличие на наркотични и упойващи вещества, като впоследствие е установено, че няма подобни вещества.

СЛЕДОВАТЕЛНО първият елемент не е налице- незаконосъобразен акт.

По отношение на втория елемент дали има вреди и дали същите са в причинна

връзка с тези актове - пряка и непосредствена- съдът намира, че този елемент е налице. Ако не бяха издадени процесите заповеди - нямаше да настъпят неблагоприятните последици в правната сфера на ищеца- както от материален, така и от нематериален характер. Видно от СЕ, която съдът напълно кредитира, ищецът е претърпял имуществени вреди от 4 043,69 лв.. Видно от представения по делото трудов договор от 27.05.2019г. ищецът е назначен на длъжност „ватман“ с основно месечно възнаграждение от 1150 лв. Със Заповед № 349/27.02.2024г. основното трудово възнаграждение е определено на 2105,25лв., считано от 01.03.2024г. След отнемането му на СУМПС е очевидно, че той няма как да изпълнява трудовите си задължения като „ватман“, поради което с допълнително споразумение към Трудовия договор от 27.05.2019г. С. е бил преназначен на длъжността „монтьор“, считано от 25.03.2024г. с основно месечно трудово възнаграждение от 1604,81 лв. В тази връзка съдът счита, че в действителност за ищеца в периода от 25.03.2024г. до 31.05.2024г. (68 дни) е бил преназначен на позиция, която е била с по – ниско трудово възнаграждение, поради което и е понесъл имуществени вреди. Това обстоятелство се потвърди и от заключението на ССЕ (неоспорено от страните), от която се установи, че изчислената разлика в начисленото основно трудово възнаграждение за период от 25.03.2024 г. до 31.05.2024 г. е в размер на 1125,98 лв. В изпълнение за Допълнително споразумение № 88/25.03.2024 г. към трудов договор за преназначаване на П. С. С. на длъжност „монтьор МПК КМ 201“ е намалено основното трудово възнаграждение и е намален ДТВ за придобит трудов стаж и професионален опит - възнаграждение - 1128,95 лв. и възнаграждение за професионален опит 45,03 лв. Вещото лице е посочило, че с преназначаването му на длъжност „монтьор МПК КМ 201“ ищеца не е положил извънреден труд. За изчисленият извънреден труд за периода 25.03.2024 г. - 01.06.2024 г. в размер на 110,47 ч. се полагат по 15,00 лв. за изработен ден - т.е. 13 работни дни - 195,00 лв. Експертът е изчислил, че положеният нощен труд за периода 25.03.2024 г. - 31.05.2024 г. е в размер на 209,13 лв., като е конкретизирал за м. март - 7,87 ч., м. април -34,65 ч., м. май 34,65 ч. Изчисленият извънреден труд за периода 25.03.2024 г. -01.06.2024 г. е в размер на 110,47 ч. за сумата от 2468,55 лв., като отново е конкретизирана каква сума за конкретния месец е следвало да получи, а именно за м. март 256,24 лв.- 11,27 часа, м. април 1025,22 лв.49,60 часа, м. май 1187,09 лв.49,60 часа. Съдът намира, че е доказана вреда, в пряка причинна връзка с издадените административни актове, които обаче не са отменени като незаконосъобразни.

По отношение на претендираните неимуществени вреди в размер на 10000 лв. - съдът също намира, че са в пряка причинна връзка с горепосочените заповеди. В тази насока са събраните по делото гласни доказателства. Показанията на съпругата и колегата, които безспорно очертават притеснения, промяна в поведението, безпокойство- напр. *"вечерно време ставаше, притесняваше"*. Ищецът е страдал и

че не е можел да обслужва семейството си, сред което е имало нуждаещи се членове, след като му е отнет л.а.. Страданието му го е променило –от социален човек е станал по-затворен, избягвал е семейството и колегите си. В този смисъл са и свидетелските показания на колегата му-Д., който споделя, че след случката С. се е променил. Безспорно тези неимуществени вреди са в пряка причинна връзка с процесните заповеди. Ако същите не бяха издадени, тези негативни последици в емоционалната сфера на ищеца не биха били настъпили. С оглед това вредата е типична, нормално настъпваща последица от тези незаконосъобразни актове, поради което подлежи на обезвреда. Така и съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 3/22.04.2005г. по т.гр. д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС *"държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, която отговорност е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално-правни и процесуални норми"*.

Следователно - от релевантния фактически състав са налице от кумулативно изискуемите 3 елементи -само 2 от тях, без наличието на незаконосъобразен и отменен като такъв ИАА, поради което исковата претенция в цялост -следва да се отхвърли като неоснователна, ведно с претенцията за лихва.

Не следва да се присъжда на ответника юрк.възнаграждение.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна исковата молба на П. С. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица] срещу **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**, за осъждането ѝ за сумата от 14 043,69лв. общо вреди и конкретно имуществени вреди с направено увеличение на иска /вместо първоначалните имуществени вреди от 3178,43лв. в размер на 4043,69лв. съгласно СЕ/, както и неимуществени вреди от 10 000лв. от издадените от ответника Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 591/20.02.2024 г. /с която е отнето временно СУМПС №[ЕИК], но за не повече от 18 месеца, на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП/ и ЗПАМ № 592/20.02.2024г./ с която е прекратена регистрацията на лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и е отнето СРМПС №[ЕИК], ведно с двете рег. табели с [рег.номер на МПС] , на осн. чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП/, **ведно с лихва за забава от 19.12.2024г.-датата на иска до окончателното изплащане.**

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез АССГ пред ВАС. Преписи на страните.

СЪДИЯ:

Съдия: